

Simons kreeg te horen dat voor zijn onderduik gezorgd zou worden: de KP zou hem naar Geldermalsen brengen.

Op vrijdag 21 januari stond het gehele operatieplan tot in de kleinste bijzonderheden op schrift: elke KP'er moest precies zijn taak kennen, moest weten wat hij van kwartier tot kwartier, soms van minuut tot minuut te doen kreeg, moest óók weten wat van hem verwacht werd als er onverhoopt iets misging. Dat laatste gebeurde vaak bij de operaties der Knokploegen. Ook de Tilburgse operatie bevatte tal van riskante punten. Als een 'foute' agent toevallig zag dat Simons een deurscharnier smeerde of een gekleurd strookje karton voor het raam plaatste, zou dat voldoende kunnen zijn om de zaak te doen mislukken – er zouden dan ook slachtoffers kunnen vallen. Misschien zou men moeten schieten en de KP schoot liever niet. Aan wie zich in al die mogelijke tegenslagen verdiepte, zou licht de moed in de schoenen zinken.

Dat was niets voor Poort. Doorzetten!

Op 21 januari werd de datum der operatie bepaald: de eerstvolgende dinsdag, 25 januari. Natuurlijk moest Poort rekening houden met de mogelijkheid dat 'de SD' achter zijn rol zou komen hetgeen zou kunnen leiden tot een grondige doorzoeking van het bureau van de evacuatiedienst. Op maandag riep hij er zijn staf bijeen en zei hun dat zij er voor moesten zorgen dat zich van dinsdag af in het bureau voorlopig geen sporen zouden bevinden van illegaal werk. Het bureau werd opgeruimd ('schoongemaakt', zoals dat heette). Natuurlijk was Poort zich bewust dat hij met zijn opdracht aan zijn staf een zeker risico nam. Als de 'kraak' de volgende dag, dinsdag, zou slagen, kon elk van zijn medewerkers vermoeden dat hij in het complot geweest was. Met die opdracht bracht hij zichzelf in gevaar alsook het door hem geleide LO-werk – maar liet hij die opdracht achterwege, dan zouden medewerkers in gevaar kunnen komen en dan zou het LO-werk óók schade lijden. Geen vorm van illegale activiteit was er waarbij men niet telkens risico's tegen elkaar moest afwegen. Wat in dit geval bij Poort de doorslag gaf, was zijn vertrouwen dat zijn staf eventuele vermoedens met betrekking tot hem voor zich zou houden.

De opdracht aan zijn staf maakte het voor Poort dubbel wenselijk om, wat hem persoonlijk betrof, de vijand op een dwaalspoor te brengen. Inderdaad, hij zou tijdens de operatie niet in Tilburg zijn maar die dinsdagochtend om twaalf uur (kort na half één zou de 'kraak' gepleegd worden) in Den Bosch een bespreking hebben met een van de medewerkers van de *Beauftragte* voor Noord-Brabant – een beter alibi was niet denkbaar. Voor de operatie zelf was Poorts aanwezigheid in Tilburg ook niet nodig: *hij* had het plan opgesteld, maar dat kon heel wel buiten hem om uitgevoerd worden.

Aldus geschiedde.